

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1921 kl. 6 e. m.

Andra kammarens fjärde tillfälliga utskotts utlåtande nr 5 i anledning av återremiss till utskottet av dess utlåtande nr 1 i anledning av väckt motion om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av en grundplåt till en förbättrad sjömanspensionering.

I en inom andra kammaren väckt motion, nr 222, ha herrar Thore och Olsson i Kullenbergstorp hemställt, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhänga, huruvida vid den slutliga avvecklingen av krigsförsäkringskommissionens verksamhet ett lämpligt belopp måtte reserveras som grundplåt till en förbättrad sjömanspensionering».

Motionen.

Ifrågavarande motion blev av andra kammaren hänvisad till dess fjärde tillfälliga utskott, som i sitt utlåtande nr 1 hemställde, att densamma icke måtte till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Som stöd för denna hemställan anförde utskottet följande:

»I likhet med motionärerna finner utskottet det rätt och billigt, att av det överskott, som beräknas uppstå vid avvecklingen av krigsförsäkringskommissionens verksamhet, någon del tages i anspråk till förbättring av sjömannens pensionering. Visserligen är det staten som under kommissionens verksamhet iklätt sig den ojämförligt största ekonomiska risken och genom sin mellankomst möjliggjort, att sjöfarten över huvud kunde vidmakthållas. Det är därför helt naturligt att ifrågavarande överskottsmedel i främsta rummet komma till användning för statens egna omedelbara ändamål. Men å andra sidan skulle inga som helst ekonomiska uppoffringar från statsmakternas sida ha kunnat hjälpa,

*Utskottets
föregående
utlåtande.*

om icke sjömännen med sina egna liv som insatser plikttroget ställt sig i det allmännas tjänst.

Fastän utskottet sålunda till fullo behjärtar motionärernas syfte, finner sig utskottet likväl icke kunna biträda deras yrkande, att ett belopp skulle reserveras såsom grundplåt för den förbättring av sjömännens allmänna pensionering, varom utredning för närvarande pågår. Såsom motionärerna själva meddela, befinner sig denna utredning på ett så tidigt stadium, att någon pensioneringsplan ännu icke kan framläggas. Icke heller känner man den tidpunkt, när detta pensioneringsförslag, om det över huvud bleve antaget, kunde komma att träda i kraft. Att under sådana förhållanden redan nu reservera ett penningbelopp såsom grundplåt för denna pensionering synes utskottet icke vara att tillråda.

Däremot skulle utskottet anse riktigt, att Kungl. Maj:t vid den slutliga avvecklingen av krigsförsäkringskommissionens verksamhet toge under övervägande, huruvida icke ett lämpligt belopp av kommissionens vinstmedel borde reserveras till förbättring av den *nuvarande* sjömanspensioneringen. Detta synes utskottet vara så mycket mera beaktansvärt, som man otvivelaktigt vid övergången till nya pensionsbestämmelser måste räkna med att det för ett stort antal av de sjömän, som tjänat den svenska handelsflottan under krigsåren, måste bli synnerligen svårt att på ett för dem någorlunda tillfredsställande sätt skaffa sig delaktighet i de större förmåner, som väntas uppstå efter fastställandet av ett nytt pensionsreglemente. Det synes emellertid på grund av motionens avfattning icke falla inom utskottets befogenhet att framställa ett dylikt förslag. Men utskottet förväntar, att Kungl. Maj:t i sinom tid skall taga hänsyn till här ovan av utskottet anförda synpunkter.»

Ärendets
behandling i
kammaren.

Vid behandlingen i kammaren blev detta ärende återremitterat till utskottet huvudsakligen på den grund, att oklarhet ansågs råda med hänsyn till det i utskottets ovan anförda motivering förekommande uttrycket »förbättring av den *nuvarande* sjömanspensioneringen».

Utskottet.

Med anledning härav får utskottet, som icke funnit anledning att i sak frågå den ståndpunkt, utskottet i sitt förra utlåtande intagit, till förtydligande och närmare precisering av densamma, uttala, att den förbättring av den nuvarande sjömanspensioneringen, som av utskottet avses, är en förbättring av de pensioner, som efter det nya pensionsreglementets ikraftträdande komma att utgå till sådana nu i tjänst varande sjömän, vilka på grund av för hög ålder och därmed samman-

hängande höga pensionsavgifter icke kunna skaffa sig delaktighet i de större förmåner, som väntas uppstå i och med fastställandet av ett nytt pensionsreglemente. Den av utskottet ifrågasatta pensionsförbättringen skulle sålunda i första hand komma de äldre sjömän till godo, vilka under krigsåren tjänat den svenska handelsflottan. Om Kungl. Maj:t vid den slutliga avvecklingen av krigsförsäkringskommissionens verksamhet toge denna fråga under övervägande, skulle utskottet finna detta riktigt, men anser sig på grund av motionens avfattning sakna befogenhet att härom framställa förslag.

Med åberopande av vad utskottet i sitt föregående utlåtande anført rörande motionärernas förslag att av ifrågavarande vinstmedel reservera ett penningbelopp för den nya under utredning varande sjömanspensioneringen, får utskottet hemställa,

att föreliggande motion, nr 222, icke må till någon andra kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 8 mars 1921.

Å utskottets vägnar:

M. JENSEN.

Närvarande: herrar *Jensen*, *Stjernstedt*, *Bergström* i Bäckland*, *Andersson* i Höör, *Månsson* i Backa, *Ward*, *Alexandersson*, *Holmgren*, *Pettersson* i Köping och *Andersson* i Storegården.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
